

KLIMAREALISTENE

www.klimarealistene.com

Det er SOLA som styrer klimaet

Vi er en partipolitisk uavhengig organisasjon forankret i naturvitenskapens lover, målinger og observasjoner.

Er det noen sammenheng mellom menneskeskapt utslipp av CO₂ og global temperatur?

FNs klimapanel IPCC er grunnlagt på en hypotese om at for mye av den livsviktige plantenæringen CO₂ kan føre til katastrofal global oppvarming. IPCC hevder i sin siste rapport AR6 at *all* oppvarming siden Den lille istid skyldes økning i CO₂, og at naturlige faktorer som sol, vind, havstrømmer og skyer ikke har hatt noen betydning. Vi argumenterer her for at IPCC tar feil.

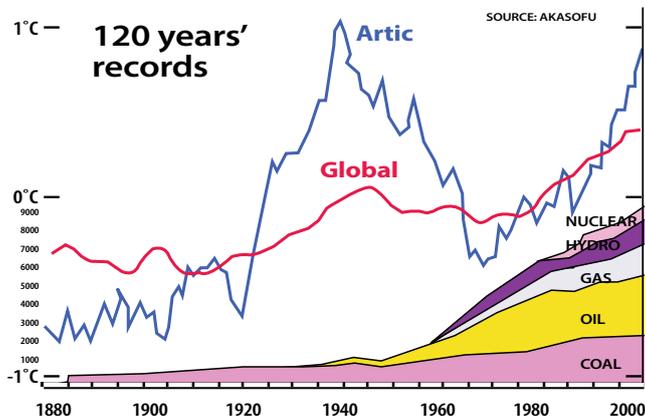

HVA KLIMASAKEN DREIER SEG OM

- Det har vært en svak og gunstig oppvarming på vel 1 °C siden den unormalt kalde Lille istid (ca. 1300 frem til slutten av Dalton minimum 1850).
- Av årlig CO₂-utslipp til atmosfæren (ca 800 milliarder tonn (= Gt)) kommer i dag ca. 95% fra naturlige kilder, mens menneskeskapt utslipp fra fossil forbrenning utgjør 35 Gt. CO₂-innholdet er betraktelig høyere enn førindustriell tid, nå ca. 0,0420% CO₂ (420 ppm). Men stigningen blir ikke etterfulgt av tilsvarende økt temperatur. Det er kun en tidvis samvariasjon.

- CO₂-molekylet har, uansett opphav, kun 4-5 års levetid i atmosfæren og fanges opp av hav, organismer, planter og skog, men deler går tilbake til det geologiske fossile kretsløp. Mengde CO₂ fra forbrenning av fossil energi er målt til kun 0,0048% av luften (isotopmålinger, Skrable et al. 2022).
- «Drivhuseffekten» av CO₂ er differensen mellom absorpsjon og emisjon. Absorpsjon er logaritmisk avtakende og hovedeffekten er tatt ut allerede under 200 ppm. Emisjon er sterkt temperaturavhengig. Merk at der temperaturen stiger med høyden (inversjon) vil økt CO₂ gi avkjøling. (Som i stratosfæren, Antarktis, delvis Arktis og tidvis andre kalde steder)

- Solen tilfører ca. 99,9% av jordens varme. Variasjoner i solaktivitet (f.eks. faser for solflekker, innstråling) påvirker jordens energitilførsel, fordampning og skydekke, og således klimautviklingen. Dette blir ikke tilstrekkelig vektlagt av IPCC hvor fokus ensidig er på CO₂.
- Klimaendringer har det alltid vært på jorden, fra isfritt til lange istider, og mye mer dramatisk før enn nå.
- Havnivået har endret seg mye etter siste istid. I vår tid stiger det med maksimalt 1-2 mm/år. Det er ingen økning i stigningstakten de siste 200 år.

Global temperatur (rød) og temperatur i Arktis (blå) sammen med utvikling i bruk av forskjellige energikilder fra 1880 til år 2000 (fra prof. S-I Akasofu).

Før 1950 var årlig forbrenning av fossilt materiale så liten at det vanskelig kan forklare oppvarmingen. Etter 1950 til 1975 falt temperaturen, mens utslipp økte. Ingen sammenheng! Etter 1975 har det vært en tilsynelatende samvariasjon, men etter 1997-2015 har temperaturnivået flatet ut (liten nedgang) mens CO₂ har hatt sterk økning. Igjen ingen samvariasjon. Perioden 2015-2020 er preget av økt innstråling grunnet mindre skyer og tilsvarende økt utstråling – en klode i balanse. Dette viser at naturlige variasjoner dominerer utviklingen.

ÅRSÅK OG VIRKNING

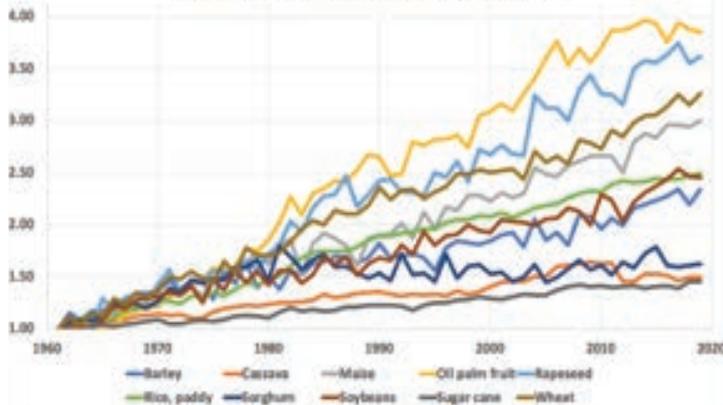
Økt temperatur frigir i seg selv også mer CO₂ fra hav, ferskvann og organisk materiale på land. Først endrer temperaturen seg, og deretter CO₂ i luften. Iskjerneprøver fra både Antarktis (Vostok) og Grønland (GISP) med 800 000 år gamle iskjerner og målinger fra nyere tid (Humlum et al. 2013) bekrefter dette.

Om CO₂ likevel skulle ha en viss betydning, kan ikke da den menneskeskapt lille andel entydig være årsak til temperaturendringer.

KLIMAKRISE?

Ordet "klimakrise" nyttes i mange sammenhenger. Merk at «Klimakrise» IKKE er et ord som brukes som situasjonsbeskrivelse i IPCC-rapporten AR6. Ordet siteres kun en gang i rapport AR6WG1- og da som et ord som klimaaktivister og media (feilaktig) bruker. Det klimaet vi har nå er å sammenligne med den gunstige varmen i middelalderen. I de siste 60 år har det vært stadige rekorder i matproduksjon takket være bedre dyrkingsmetoder, 30% økning i CO₂ og moderat temperaturøkning. Bare CO₂-økning alene har hatt en verdi på mer enn 3 trillioner USD de siste 50 år (Craig Idso, Ph.D., CO₂ Science).

Change in Yield Since 1961, Ten Major Crops
DATA: FAO <http://www.fao.org/faostat/en/#data/QC>

Økt matproduksjon og heller ingen statistisk økning av «ekstremvær» er det beste bevis på at det ikke er noen "klimakrise".

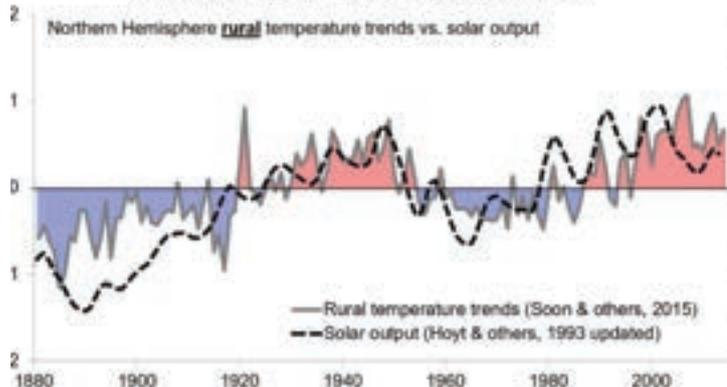
SOLENS BETYDNING

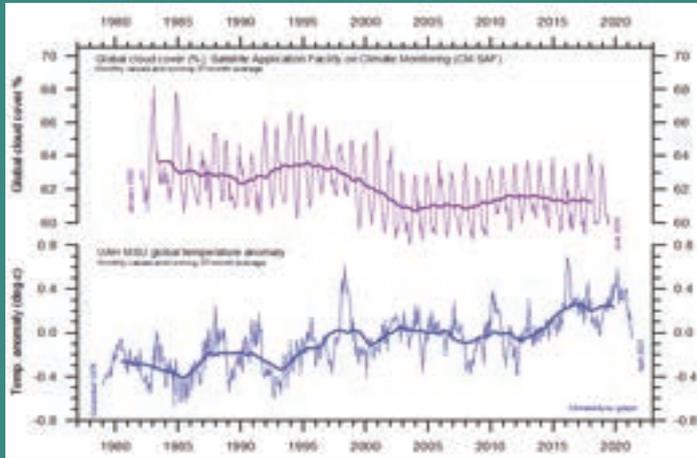
Figuren viser god sammenheng mellom endringer i solinnstråling ved toppen av atmosfæren og global temperatur målt i landområder (utenfor byer), og er stikk i strid med IPCC om at solen som vår eneste varmeproducent har ubetydelig påvirkning.

NASA har meldt at planeten Mars i det senere har blitt 0.5 °C varmere på grunn av solen. Jorden er blitt påvirket på samme vis. NASA opplyser at Mars i det senere har blitt 0.5 °C varmere på grunn av solen. Andre planeter og måner varmes også. Jorden er intet unntak.

Northern Hemisphere land surface temperature trends

Northern Hemisphere rural temperature trends vs. solar output

Figuren viser hvordan mindre skydannelser samvarierer med temperaturendringer. Skyer i lavere luftlag reflekterer stråling fra solen ut i rommet og har en avkjølede effekt. Luftfuktighet med skydannelser i høyere atmosfærelag kan derimot ha en motsatt isolerende drivhuseffekt. Når globalt skydekk har gått ned etter 1980 (øverst) så har global temperatur økt (nederst). Mange forhold kan bidra, slik som kosmisk stråling som følge av den sykliske solflekaktiviteten. Den innvirker iflg. nye studier også på skydannelser og luftfuktighet - og inngår i svært komplekse

mekanismer for vanndampens klimabetydning. Det samme gjør større utbredelse av vegetasjon og skog.

Globale oppvarmingsperioder kan derfor også forklares med mer effektiv solinnstråling til jordoverflaten når både solinnstråling og skyer endrer seg, som i perioden 2015-2021. Kompleksiteten i dette bildet forsterkes av andre klimadrivere i form av regelmessige variasjoner av havstrømmer i et meget komplisert samspill med varierende solaktivitet. Også jordrotasjon, jordens

VANNDAMPENS OG SKYENES BETYDNING

Vanndamp i atmosfæren er en meget sterk drivhusgass, mens CO₂ er en svak drivhusgass. Ytterligere økning i CO₂ fra dagens nivå har liten betydning på grunn av optisk metning. Vanndamp utgjør 95% av klimagassene og er den viktigste. CO₂ utgjør mindre enn 5% av klimagassene, og virkningen av denne har nå i stor grad nådd optisk metning. Vanndampen kan både bidra til reduksjon og økning av temperatur, alt etter hvilken form og på hvilke steder i atmosfæren den opptrer.

Forskningsområdet rundt dette er forsømt av IPCC, og vi har i dag behov for mye mer forskning på området.

bane rundt solen, vegetasjon/skog og isens refleksjonsevne av stråling bidrar. Sist også vulkanisme, som produserer store mengder CO₂ og vanndamp til atmosfære og hav.

Dagens monotone informasjonskampanjer om menneskeskapt CO₂s dominerende rolle som kilde til oppvarming er derfor en stor overdrivelse. Man fornekter det meget komplekse samspill naturen selv kan påvise. *Vi trenger at politikerne åpner for mer, fri og fristilt forskning for å forstå klimaendringer.*

MODELLER

Vi finner «spor» av slike betraktninger i IPCCs tidligere rapporter da vanddamp også ble vektlagt sterkere enn nå. I IPCCs klimarapport nr. 3 kan vi lese følgende på s. 774:

«I forskning på og modellering av klimaet, bør vi være oppmerksom på at vi har å gjøre med et kaotisk, ikke-lineært koblet system, og at *langtidsforutsigelser av fremtidige klimatilstander ikke er mulig.*»

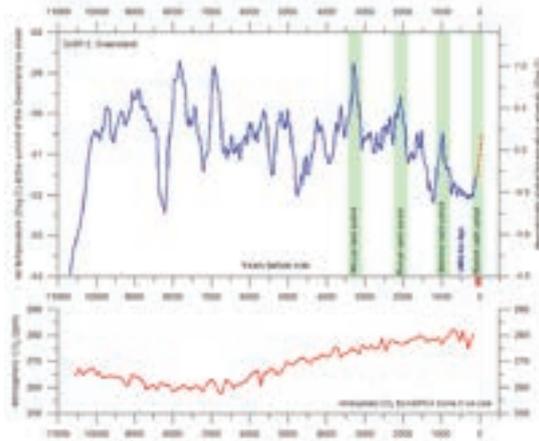
Likevel fremmer IPCC temperaturprosjeksjoner som fremviser tre ganger så høy temperaturstigning som virkelige målinger i ettertid har vist. Modellene er også egnet til å skremme politikere og journalister til å fremme store økonomiske prosjekter begrunnet med klimastyring.

VARMERE FØR

FNs klimapanel IPCC og vår hjemlige klimalobby mener det ikke har vært varmere enn nå på 100.000 år. De har ignorert varmeperiodene som hundrevis av rapporter fra hele verden har dokumentert, som f.eks.

varmeperioden i bronsealderen, hvor isbreer ble borte og det var skog på Hardangervidda, varmeperioden i Romertiden med vindyrking i England, kuldeperioden i folkevandringstiden år 450-800, ny varmeperiode i Vikingtid frem til senmiddelalder 1200 tallet med nordisk bosetting og jordbruk på Grønland. Så begynnende avkjøling fra ca. år 1300 frem til kuldeperioden kulminerte under Den lille istid som varte frem til begynnelsen av 1850-tallet. Utviklingen etter den industrielle revolusjon og starten på forbrenning fra fossile kilder har så falt sammen med en ny oppvarmingsperiode med høydetopper 1920-1940 og 1980-2016 som vi ennå ikke har sett den endelige utvikling av. Menneskets virksomhet har muligens tidvis påvirket klimautvikling fra Den lille istid, men noen dominerende innflytelse på de varierende perioder har vi aldri hatt, ei heller nå.

Blå kurve viser temperaturen på Grønland i mellomistiden siste 11.000 år på vei mot neste istid. De kjente varmeperiodene bronsealder, romertid og middelalder - forårsaket av solsykluser - markeres tydelig i en tusenårs syklus som også forårsaker dagens varmeperiode. Nedre røde kurve viser CO₂-innholdet som ikke påvirker utviklingen.

KLIMAPOLITIKK OG SAMFUNNSKONSEKVENSER

Norsk klimapolitikk skal i dette bildet innføre en «grønn» økonomisk revolusjon i Norge, til tross for at vi med kun rundt 1 promilles andel av utslipp ikke har noen som helst klimapåvirkning globalt sett og ingen egen atmosfære. Politikken henter sin legitimitet fra FNs Klimapanel IPCC, sammensatt etter nominasjon fra politikere.

IPCC driver ikke egen forskning, men plukker ut de forskningsarbeider og modelleringer klimarapportene skal bygge på. Det ble fra starten av politisk fastsatt at menneskelig påvirkning skal være hovedfokus. Dermed tilsettes betydningen av naturlige klimadrivere. Fagområdene geologi, biologi og solfysikk tillegges langt fra tilstrekkelig betydning i IPCCs prosesser. De faglige klimarapportene oppsummeres i «Summary for policy makers» (SPM), der profil og utvalg er formet av de føringer medlemslandene legger. Som i alle andre prosesser i FN er dette også

påvirket av de politiske og finansielle interesser som hvert enkelt land og internasjonale interesseorganisasjoner står for, ofte inkludert stormaktpolitiske og strategiske hensyn. Det er slik internasjonal politikk normalt fungerer. I sum betyr dette at vi hverken har en nøytral, interessefri eller upartisk vitenskapsformidling. Evalueringen av IPCCs organisasjon i 2010 konkluderte med at det var mangelfulle vitenskapelige prosesser og at stor usikkerhet i data ble skjult. Sammenblanding av roller og sammenblanding av vitenskap og politikk ble også påtalt. Dette skrev IPCC selv.

Vi ser derfor at land og økonomiske soner med helt dominerende CO₂-utslipp ikke forplikter seg til internasjonale kutt-avtaler, som Parisavtalen. Mange land ønsker å øke utslippene, bl.a. Kina, India og mange i Afrika, og disse bygger ut kullkraftverk.

Kina har 30% av verdens utslipp og brenner halvparten av verdens kullforbruk, bl.a. for å betjene de industrielle arbeidsplasser som av «klimahensyn» flyttes over fra Vesten. Norden og EUs CO₂-utslipp er til sammen mindre enn 10% av de totale, men reduksjoner her nulles ut av utslippøkninger i andre økonomiske soner.

NORGE: «Klimakur 2030» vil med milliarder på milliarder av subsidier til klimaindustrien gripe inn i livssituasjonen for hver enkelt av oss om planene der gjennomføres for matproduksjon, oppvarming av boliger, transportmuligheter og energipriser. Milliardsluk for bygging av elektrisk kraft fra vindturbiner på land og hav, elektrifisering av sokkelen, hydrogenproduksjon til kjøretøyer og CO₂-fangst og lagring (CCS) er alt uten global klimavirkning. De fleste tiltakene er også uten fremtidig markedsmessig bærekraft, og gir oss langt dyrere strøm. Alt dette vil ødelegge norsk natur og redusere de velferdsressurser våre fremtidige generasjoner kan ha, bl.a. oljefondet. Alle milliardene burde

heller blitt brukt på reelt miljøvern, forsvar, skole, helse, samferdsel, eldreomsorg og bedre infrastruktur mot de naturlige klimaendringene.

Likevel vil det ikke hjelpe: Norske utslipp fra fossil forbrenning er ca. 1,2 promille av totalen, rundt 50 millioner tonn CO₂ pr år, som iht. utslippsmål i 2030 skal reduseres med 55%. Men et slikt norsk bidrag vil da iht. IPCCs egne beregningsmetoder bare føre til ca. 0,001 °C lavere temperatur. Ikke målbart, og virkningsløst når det heller ikke finnes en reell internasjonal dugnad vi er en del av, og som kan lede til slik generell reduksjon globalt. Tvert imot vil vi mest sannsynlig se en økning i forhold til dagens nivå. Verden vil bli et bedre sted å bo for fattig og rik innenfor en temperaturøkning på 2 °C (Prof. Rich. Tol 2015). «Klimakrisen» skal bare skape overdreven frykt – skremme folk til handling.

Kostbar norsk reduksjon i utslipp er helt uten virkning annet enn til selvskade for vår økonomi, industri og velferdssamfunn.

VI MÅ TILPASSE OSS KLIMAENDRINGENE

For di klimaendringer er fundamentert i naturlige prosesser er det nytteløst å forsøke å snu dem med utfasing av fossil energi, karbonfangst o.l. Dessuten deltar kun et fåtall land i prosjektet. Vi må i stedet tilpasse oss. Tilpasning er å bygge bedre infrastruktur mot klimaendringer enten temperaturen går opp eller ned, om det blir mer eller mindre vind, nedbør etc. Mer spesifikt: Sikrere bygninger, havner, demninger, elveløp, drenering, vannreservoar, flomvern, veier med mer, tilpasset alle klimaendringer. Dette er forsømt.

KLIMA OG MILJØ

Her må vi foreta et skarpt skille. Klima er styrt av naturen, mens miljø er noe vi mennesker har stor innflytelse på. CO2 er ingen forurensning, men en livsviktig plantenæring som er like viktig for livet på jorden som vann (H2O), og like lite giftig.

Klimarealistene er sterke tilhengere av miljøforbedringer når det gjelder forurensning, forsøpling og naturinngrep som ødelegger mer enn det er til nytte, f.eks. vindkraft.

KLIMAREALISTENES VITENSKAPELIGE RÅD

Rådet består for det meste av norske og utenlandske professorer og spesialister med dr.-grad innen realfag, naturfag og økonomi. Rådet har bidratt i høringer, intervjuer og innspill til politikere og andre beslutningstakere basert på realistisk klimavitenskap. Rådets leder er professor Ole Henrik Ellestad. Se www.klimarealistene.com under menyen OM OSS.

CLINTEL

er en uavhengig stiftelse som engasjerer seg i klimavitenskap og politikk, og en av flere organisasjoner som Klimarealistene samarbeider med. Mer enn 1600 realfaglige akademikere med forskning og engasjement innen klimavitenskap har underskrevet et opprop mot den feilaktige fremstillingen til IPCC. Nettside: www.clintel.org.

KLIMAREALISTENE

www.klimarealistene.com

vopps

120336

**BANKKONTO
2630.30.62482.**

Bli medlem og hjelp oss med å spre vårt budskap.

Vi er ikke alene når 24% av Norges befolkning i undersøkelser bekrefter en klimarealistisk innstilling. Det høye innslaget av folk som lever i kontakt med naturen og dens luner er nok en del av forklaringen. 55% har tidligere svart at de også legger stor vekt på naturlige klimadrivere. Alle som er interessert i saken vår er velkommen som medlemmer, Klimarealistene får ingen offentlig støtte. Vi trenger derfor din hjelp for å fremme vår sak.

DOKUMENTASJON

Mer informasjon og dokumentasjon
finnes på vår nettside:

www.klimarealistene.com

Vi har også en **Facebookgruppe**.

Innmelding på vår nettside www.klimarealistene.com.
Medlemskontingenten er kr 430,-. Studenter halv pris.

E-POST:

post@klimarealistene.com